

Gólyaszemmel

Felvettek az egyetemre, sikerült! Egyetemi polgár lettem, orvosanhallgató. A terv, amelyért annyit tanultam, megvalósult hát! Hányszor elképzeltem magamban, hogy milyen lesz, ha majd felvesznek, ha majd beülhetek az előadók padosaiba, ha majd... S most, hogy a kezembem van a „belépőjegy”, mégis megdöbbenek: tényleg, milyen is lesz?

Valószínűleg így sóhajtott fel társaim többsége, akik, mint én is, az egyetem szó mögött nagyon is homályos körvonalakat láttak — és mintegy válaszként jött erre a nagyon kellemes meglepetés a „Gólyaváró”. Ez a kis füzetecske röviden, de minden részterületre kiterjedő alapos-sággal ismerteti az egyetem felépítését, a hallgatók előtt álló lehetőségeket, de konkrétan szól az egyetemi polgárok kötelességeiről is. Első sorában gratulál a sikeres felvételihez, majd így szól: „Reméljük és bízunk benne, hogy megfelelsz annak a várakozásnak, azoknak a követelményeknek, amelyet akkor állítottál magad elé, amikor az orvosi és gyógyszerész hivatást választottad”. Ezután bemutatja egyetemünk KISZ-szervezetének felépítését, majd a beiratkozási tudnivalókat közli, s felhívja figyelmünket számtalan lehetőségre; szó van ideológiai-politikai munkáról, tudományos diákkör-ről, a kulturális, külügyi munkáról és a sportolásról is. Az utolsó oldalon egy Szeged térkép található, amely segítségével bárki eligazodhat egyetemünk épületei, intézetei között.

Jónéhány gólyatársammal együtt különös érdeklődéssel tanulmányoztuk a tájékoztató mozgalmi étellel foglalkozó részét. Ennek oka a Gólyaváróhoz mellette, az újszegedi KISZ-vezető-képző tábora szóló meghívólevél volt. Mi, megbízott KISZ-vezetőknek kisméretű elsőséves hallgatók megkaptuk a KISZ KB 1974. áprilisi határozatát, és az orvosegyetemi KISZ-szervezet ideai akcioprogramtézisét is. Segítségükkel körvonalazódott előttünk a reánk váró mozgalmi munka mibenléte.

A színvoalás szabad programok ellenére kissé fárasztó volt kifejezetten munkajellege miatt ez a tábor, azonban kétségtelen hasznosságát bizonyítja, hogy azóta már megtörténtek a feladatvállalások, nekünk gólyáknak pedig különösen sokat jelentett az első lépések megtételéhez a tábor nyújtotta segítség.

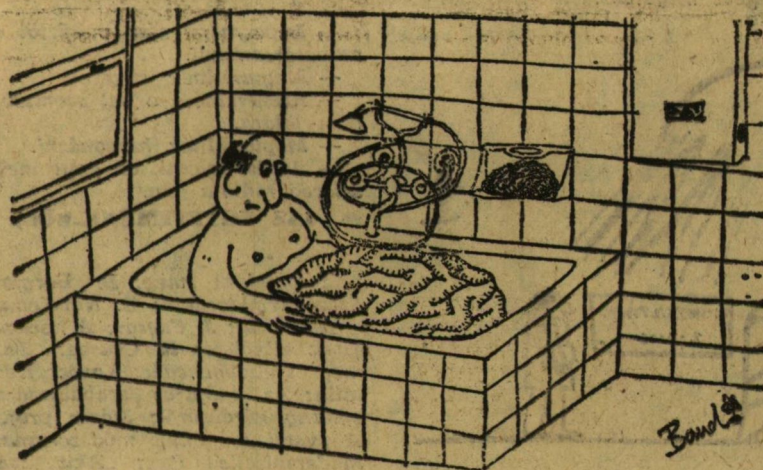
A táborban ismerkedtünk meg instruktoraikkal is, akik az első perctől kezdve igyekeztek zökkenőmentesen átjuttatni bennünket a kezdeti nehézségeken, egyrészt elvi irányítással, másrészt pedig a gyakorlati tapasztalatok átadásával. Mindkettőre szükségünk volt, szívesen fogadtuk.

Azután elkezdődött a tanév, és mi váratlanul a legnagyobb nyüzsgésbe csöppentünk bele. Megtartottuk az évfolyamgyűlést, utána rögtön az alapszervi gyűlésekre került sor. Az első héten az Apáthy Kollégiumban egy vicces vetélkedő zajlott le, melyre egyénileg és csoportosan is lehetett nevezni. Mindenki saját lakóhelyét mutatta be, vers, párbeszéd, vagy egy-egy történet formájában, s a nagyközönségnek a feladata volt megfejteni, hogy ki honnan érkezett. A gólya kollégisták számára — szintén az Apáthyban — ismertették a kollégium rendjét, a lehetőségeket és feladatokat a kollégium keretein belül.

Túl vagyunk az első csoportgyűléseken, így a feladatvállalásokon is. Ismerkedünk egymással, az egyetemmel, Szegeddel, s lassacskán belezökkenünk ebbe az új, izgalmas, érdekes életbe. Jó volt érezni, hogy vártak bennünket és törődtek velünk, s kissé csodálkozva hallgatjuk az „irigykedő” felsőéveseket arról, hogy: „Beezzeg a mi időnkben!”

Természetesen nagyon jól tudjuk, hogy az egyetemi polgárság kötelez bennünket, s mi igyekezünk is tudásunk gyarapítására, a választott élethivatásra való felkészülésre, s munkával és tanulással bebizonyítani, hogy felvettük az egyetemre.

KOVÁCS ATTILA

FÜRDŐZŐ TUDÓS

„Próbálkozzunk?!“

Valahogy úgy alakult a dolog, hogy egyedül maradtam, egyedül, mint a Szegedi Egyetem orvosegyetemi hallgatói képviselője. Ez lassan egy éve tart már. Próbálkoztam társakat keresni hirdetéssel, plakátokkal, úzenetekkel, de mindez kudarcba fulladt. Úgy néz ki a dolog, hogy az orvosanhallgatókat nem érdekli az újság, mindannyiunk újságja a Szegedi Egyetem. Jó, azt még megértjük, hogy nem jelentkeznek tömegesen újságot írni, mert ez mégsem a mi profilunk, de nem is nagyon olvassák. Hogy miért gondolom ezt? Mert például az a tanévi első számot még egy héttel megjelenése után is a KISZ-irodán láttam porosodni! Vagy csak azért nem olvassák, mert nincs aki terjessze?

Természetesen a tanév beindulásával ismét próbálkoztam egy-két embert meghódítani az újság-írás számára, ami a kezdeti nehézségek után talán sikerülni fog. En legalábbis reménykedem. A tanév első napjaiban az egyetemi KISZ minden munkacsoportja problémákkal küzd. Például nincs elég plakátkészítő. Az Universitas nem tudott megjeleníteni az első héten, mert nem futottak be információk, a második héten pedig nyomdai problémák miatt... S közben orvos-

anhallgatóinktól utcai, órákői szünetekbeni beszélgetéseken az új vállalási rendszerrel kapcsolatosan olyan megjegyzéseket hallok, hogy: „Rettenetes ez az új vállalási rendszer, ismét csak azok húznak belőle hasznot, akik közel vannak a tűzhöz, mert egy egyszerű, szimpla KISZ-tag mit tud vállalni? Miben tudna aktív lenni?” „Az egész csak arra lesz jó, hogy egy pár tucat embert, mert nem teljesítette az elvárásokat, kitegyenek a KISZ-ből.” Ugyanekkor nincs, aki terjessze az újságot, nincs aki cikkeket írjon, és a különféle munkacsoportokban alig néhány ember dolgozik. Van munkalehetőség! Csak nyitott szemmel kellene járni, és nagyobb aktivitással hozzáállni az új dolgokhoz.

Az újság pedig önmagunknak és önmagunkról szól, szomorú, hogy több mint ezer hallgató közül mégsem, vagy alig akad, akit érdekelne a Szegedi Egyetem adata lehetősége. Ez a munka; az írás, van információ adással, tájékoztatással, aktív részvétel a szerkesztőség munkájában és hozzájárul az antitációs-propaganda munka minimális teljesítéséhez. Sőt, nem akarok senkinek anyagi jutalomra esélyt adni, a cikke-írásért még honorárium is jár.

— FRANKL —

Nagysikerű bemutató

Donizetti: Don Pasquale

A színház operatársulatának évadnyitó premierje Gaetano Donizetti: Don Pasquale című vígoperájának bemutatásával kitűnően sikerült. A hosszú percekig zúgó vastapsban megnyilvánuló elismerést méltán érdemelte ki a produkció. Igaz, Donizettinek ez az operája dallamgazdagságával, felszabadult komédiázásra módot adó, kacagta-

tó történeti vázával eleve magában hordozza a közönségsikert. A szegedi társulat a szugori öregember „hösszerelmes lóvá tétele” történetének vérhó humorral, a szemléletet első perctől az utolsóig cinkostársá avatva fogva tartó interpretálásával minden lehetőségét kihasználta

ennek. Kertész Gyula rendező elképzelése — hogy egyetlen alapdíszletben jelölt színhelyekkel a commedia dell'arte-ra jellemző rögtönzések hatásait keltő operabuffot játszanak öntevékeny egyéniségű szereplőkkel — maradéktalanul megvalósult. Az előadás valamennyi közreműködője élni tudott a lehetőségekkel úgy, hogy együttesen kiemelkedőt nyújtsanak, s ezzel felejthetetlenül emlékeztetessék tegyék ezt a produkciót.

Az énekesek egyéniségének kibontakoztatására nagyban építő, kiapadhatatlannak tűnő humorú, ötletgazdag rendezői koncepció teljes összhangban van a zenével, kiaknázza annak minden lehetőségét. Kitűnő segítőtársra lelt ehhez Kertész Gyula Szalatsy István karmesterben, aki a végig erős koncentrációt igénylő zenei fegyelmet példásan biztosította, a legkisebb rezdülésekre is figyelve teremtett összhangot a zene áradása és a pergő színpadi játék között. Sándor Lajos jól sikerült díszletében otthonosan mozogva a négy főszereplő szinte egymást doppingolva kiemelkedő énekesi-színészi teljesítményt nyújtott.

Don Pasquale figuráját Sinkó György túlzásoktól mentesen alakította nevesítésen szánandóvá. A Malatesta doktor megsemmisítő Gyimesi Kálmán-

nal remek kettőst alkotva az előadásnak úgy voltak igazi mozgatórugói, hogy a pillanat születte rögtönzésnek ható színészi játékok közben is mindvégig könnyed biztonsággal énekeltek a helyenként bravúros teljesítményt kívánó áriákat is. Berdál Valéria Norina szerepében a kezdeti elfogódottság után szép szopránjának csillogását szintén remek színészi alakítással párosítva méltó társukká vált, hasonlóan az Ernestó szerepét megformáló Réti Csabához. Az előadás — ahol tetszést aratott a Maklary László által betanított kórus, kisebb szerepében Halmai László, s a komédiát jól szolgáló Bata Iboya tervezte jelmezek is — Sinkó György, Gyimesi Kálmán, Berdál Valéria és Réti Csaba tudása maximumát nyújtva magával ragadta a közönséget, teljes sikert aratott.

Az énekesi és színészi képességeket együttesen próbára tevő Donizetti opera szegedi bemutatása azonban nemcsak egyszerű élményt nyújt a közönségnek, mert az előadásokon változik a szereposztás. Don Pasquale szerepében láthatjuk Gregor Józsefet, Malatestát alakítja Vághelyi Gábor és Poór Péter, Ernestót Varga Róbert, Norinát pedig Fekete Mária és Zsodón Andrea.

SZ. M.

Klubprogramok

JATE KISZ-klub

Október 9. 20 óra: „Külpolitika” című sorozat: Románia ma. Előadó: Antal János, a BME kulturális titkára.

Október 10. 20 óra: „Csak az ifjúság lehet olyan...” Kürti Papp László előadójátéka.

Október 11. 20 óra: Jazz koncert. Közreműködnek VAGI-ék.

Október 14. 20 óra: „Szeged felől...” A JATE énekárának Bárdos Lajos emlékműsora. Vendég: Bálint Sándor.

Október 16. 20 óra: Esmék áramlása, információk áramlása. Előadó: dr. Szecső Tamás, a Tömegkommunikációs Kutató Intézet igazgatója.

Október 21. 19 óra: A JATE neptáncsoportjának nyilvános próbája.

Október 23. 20 óra: Maszk nélkül. Dölle Zsolt pantomim estje.

Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Tamási Áron klubja

Október 11. 20 órától a főiskola gólyabálja

Október 14. 20 óra: Zenei bemutató — Indiai zene és tea.

Október 16. 20 óra: Fórum. KISZ-vezetők találkozója az elsősévesekkel.

Október 17. 19 óra: Műhely. Előadó: dr. Kulif György csillagász.

Október 18. 19 óra: Te játszol, mi játszunk. Játékos vetélkedő.

Október 21. 20 óra: Zenei bemutató — Pink Floyd: Uma-guma.

Október 23. 19 óra: Ballada est. Közreműködnek a főiskola hallgatói.

Október 23. 19 óra: Műhely. A szindinamika néhány korszerű kérdése. Előadó: Cs. Pataj Mihály.

A SZOTE KISZ-szervezetének kulturális programjából

Október 8. 20 óra: Bitskey Tibor előadó estje. (Apáthy kollégium).

Október 10. 20 óra: Folk est. Fellép a Szurdi együttes. (Klub)

Október 17. 20 óra: Filmesztétikai előadás az olasz filmművészetről. Előadó: Karácsonyi Péter. (klub)

Október 18. 19 órától: a negyedéves orvosanhallgatók zártkörű estje. (klub)

Október 21. 20 óra: Básti Lajos előadójátéka (Apáthy kollégium).

Tíz éve párttitkár

Abban az iskolában 15 percek a szünetek. No, nem azért kopogtatunk a Ságvári Endre Gyakorló Általános Iskola Árpád téri „anyaépülete” tanári szobájának ajtaján, hogy a plusz 5 percek jogosultsága felől érdeklődjünk, hanem, hogy szót váltjunk dr. Nagy Pálnéval, az iskola pártalapszervezetének titkárával, aki 1964. október 6-án látja el felelősségteljes tisztét, s az eltelt idő alatt háromszor is bizalmat szavaztak számára választói.

Együtt a kollégákkal

Bemutakozás után az iskola patikatisztasági orvosi rendelőjébe invitált. Beszélgetésünk elején elvtársait, kollegáit dicsérte, akik mindig mindenben támogatják.

— Közvetlen segítőtársaimnak — dr. Makk Ferencné, agitációs-propaganda felelősnek és dr. Németh Kálmánné szervező titkárnak — nagyon sokat köszönhetek, nagyszerűen megértjük egymást, miként az állami vezetéssel is optimális a kapcsolatunk. 18 fős alapszervezetünk valamennyi tagja példamutató munkát végez. Erőfeszítéseinket a pártonkívültek is támogatják. Segítik a párthatározatok végrehajtását, s közülük többen rendszeres látogatói a szabad pártnapoknak, s az egyetemi rendezvényeknek. Így azután nem csoda: alapszervezetünkben sikerült elő, eleven pártéletet kialakítani.

Dr. Nagy Pálné tehát hosszú idő óta élvezi választói, elvtársai bizalmát. De vajon hogyan sikerült kiérdemelnie ezt?

Szeptemberben kezdte 20. munkáját, és hogy a kerék számoknál maradjunk, 15 esztendeje tevékenykedik szakvezetői munkakörben és ugyanannyi ideje tagja a pártnak. A szegedi — akkor még — Pedagógiai Főiskolán végezte tanulmányait, ahol 1956 nyarán szerzett diplomát. Gyakorló évet szűkebb pátriájában, a Jászágban, Jászdózsán töltötte. A jászladányi születésű pedagógus egy rövid időre tehát hazatért, ahol elmondása szerint elsősorban a hivatásának élt, de alaposan kivette a részét a társadalmi munkából — már abban az időben is. Aztán ismét Szegedre került, 1956 augusztusától három éven keresztül a Dózsa György Általános Iskola tanulóit oktatta a matematika és a kémia tudományára. Kétszeresen nehéz időszak volt ez számára. Nemcsak pedagógus, hanem anyai teendőinek is eleget kellett tennie. Az ak-

kori újszülött, a Ságvári Endre Gyakorló gimnázium végzőseként ma már az érettségire készül, miként a 16 esztendőes leánya is egyre többet gondol a gimnázium utáni évekre. A férj, dr. Nagy Pál, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Kémia Tanszékének vezetője, szintén pártmunkás.

Személyes példamutató

— Az elmúlt hónapokban ismételtelen szó volt arról, hogy egy belvárosi iskola igazgatói teendőit fogom ellátni a jövőben. Itt maradtam! Úgy érzem, megbecsülnek munkatársaim és tanítványaim. Szeretek tanítani. Az imént a megbecsülésről beszéltem. Nos, április 4-én megkaptam a 15 éves törzsgárda jelvényt, június első szombatján, Pedagógus napon pedig „Kiváló Tanár” kitüntetésben részesültem. Kell ezeknél több elismerés?

— Szakvezető tanárként az új pedagógus generáció oktatásában is kiveszi részét. Tud-e valamit alakítani a már pályájuk kezdetén álló hallgató-pedagógusokat?

— Elsősorban emberileg igyekezem formálni őket. Hangsúlyozom a személyes példamutató fontosságát. Szakmai baki előfordulhat, de az emberi hozzáállás mindenkor fontos.

— A csengő újra felberregt. Ezúttal nem a „hosszú szünet”, hanem a tanítási óra végét jelezte. Miközben a tanári szobába kísértém, az utóbbi négy esztendő ciklusban végzett munkáról érdeklődtem.

— A fő feladatod az ifjúságpolitikai és az oktatáspolitikai határozatok végrehajtása jelentette. Az állami vezetéssel és a szakszervezettel karöltve, úgy érzem, mindent elkövtünk. A megbízatásom lassan lejár. Elképzelhető, hogy januárban már útdíjat keresel fel, bemutatás-üggyben — mondta, s kedvesen elbűsüszott.

— Fiatalos lendület, bátor szókimondás, pontos problémamegoldás és a végrehajtáshoz vezető út helyes kijelölése. Ezek mozgalmi munkájának jellemzői. Társaságban pedig kellemes, hangulatos ember, jó kollega — mondotta interjúalanyomról Hudí Antalné, az iskola magyar-történelem szakos tanárnője.

E rövidke jellemzés is azt bizonyítja: a párttitkár élvezi környezetének bizalmát, s elképzelhető, hogy találkozunk még egy másik, nagyobb kerek számú jubileum okán — józan egyetemünknek e kiemelkedő munkát végző párttagjával.

THEKES ISTVÁN